

У Вијећници Банског двора 14. априла 2014. године (понедељак) у 19,00 часова одржаће се промоција књиге „Изабране пјесме -Живот могућности“, Розалије Хирс (Амстредам),
Учествују: Здравко Кеџман, Александра Чворовић, Миленко Стојичић, Миња Голубовић и аутор,
у сарадњи са Удружењем књижевника Републике Српске, Подружница Бањалука

Розали Хирс рођена је 7. априла 1965. у Холандији (Гоуда). Дипломирала је композицију на Краљевском конзерваторијуму у Хагу. Докторирала је музичку умјетност на Колумбија Универзитету у Њујорку. Такође је магистар наука за област органске хемије. Аутор је седам књига поезије. Добитница је великог броја награда, признања и стипендија. Држи предавања и радионице из области музике, поезије и природних наука. Често наступа у земљи и иностранству, изводи: музичке наступе, поетске инсталације и перформансе. Објављује композиције, есеје, чланке из различитих области.

„Осјећање размишљање. У тим двјема ријечима крије се срж стваралаштва Розалие Хирс. Овај спој срећемо у три пјесме у овој компилацији, све три потичу из њене четврте збирке, *Geluksbrenger* (Амајлија). 'Осјећање' призива сензуалност која заузима централно мјесто у њеном дјелу. Опипајте прстима странице ове компилације. Осјетите хартију, омиришите је, и погледајте како са годинама пјесме Розали Хирс мијењају форму. Након пјесама још прилично традиционалног изгледа, у њеним првим двјема збиркама *Locus* (1998) и *Logos* (2002), чији наслови вјероватно нису случајно толико слични, наићи ћете, почев од збирке [*speling*] ([међупростор]) (2005), па надаље на мноштво поетских форми, а са збиркама *Geluksbrenger* (Амајлија, 2008) и *gestamelde werken* (промуцани радови) (2012), бјелина и позиционирање ријечи играју све већу улогу. Читајте наглас пјесме и чујте како синтагме, поготову у посљедње три збирке, почињу да се хватају једна за другу и упуштају у међусобне везе. Окусите 'мрешкање / уснама покренути садржај језика / коначне поточиће што изобличују / гутљајчиће', омиришите 'залутале мирисе скривене у јасминов маховинаст огртач', користите 'чула за тренутни додир / пружајући раширена крила'.

Истовремено је 'размишљање' у овој поезији поједнако значајан појам. Дух је такође све вријеме ангажован, како захваљујући изазовној синтакси тако и многобројним референцама. У Логосу, рецимо, Хирсова упућује на античку и хришћанску културу, као што произлази из наслова попут 'Луцифер', 'Адам' и 'Гилгамеш'. Locus се одвија унутар и околу људског тијела истражујући, између осталог, ДНК, док се у пјесми 'Занос' евоцира успомена на средњовјековну фламанску пјесникињу Хадевих (Hadewijch)...

... Својом потребом за ширењем граница Розалие Хирс слиједи дугу традицију. Представници авангарде почетком двадесетог вијека покушавали су смањити удаљеност између маште и збиље, разлике између вањског и унуреашњег свијета. Холанђанин Theo van Doesburg, изван Холандије у првом реду познат као ликовни умјетник и оснивач умјетничког покрета De Stijl, а који је такођер писао пјесме под именом I.K. Bonset, објавио је 1920. серију пјесама у којима укида разлику између човјека и ствари: 'прожима ме соба кроз коју клизи трамвај'. Битна је разлика између ранијих представника авангарде и Розалие Хирс у томе што је њезина поезија у пуно мањој мјери провокативна. Док се у неким експерименталним формама истражују улоге 'ружноће' и несклада, Розалие Хирс пише пјесме које бих ја назвао 'неузнемиравајућима'. Она читаоцу жели показати да експериментирање са језиком може бити итекако лијепо и да пјесме с 'типично поетичним' елементима као што су стабла, звијезде, сунце и вјетар, не морају по дефиницији одисати кичем.“

Лоренс Хам